

at afskære kommunerne fra at indgå aftale med visse private om drift af en puljeordning.

Det afgørende for mig er, at kommunerne, når de indgår aftaler med private om drift af en puljeordning, gennem aftalen sikrer klarhed over både den økonomiske og den indholdsmæssige del af opgaven. Kommunen må herefter bl.a. gennem tilsynet med ordningen sikre sig, at aftalen overholdes, og at puljeordningen lever op til formålet.

Spm. nr. S 1128

Til miljø- og energiministeren (20/1 98) af:

Jens Kirk (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilken betydning levende hegn har for udvaskning af kvælstof i det åbne land og ligeledes redegøre for, hvordan læhegnene påvirker kvælstofudledningen set i forhold til skov og våde enge?«

Svar (16/2 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Læhegn beskytter de dyrkede arealer mod fordampning og jordfygning, og som følge deraf har læhegn en positiv effekt for afgrødens vækst og dermed evnen til at udnytte det tilførte kvælstof. Det er dog ikke muligt at kvantificere effekten heraf i form af reduceret kvælstofudvaskning.

Der findes i dag ingen eksakt opgørelse over læhegnenes udbredelse. Landsforeningen De Danske Plantningsforeninger, som administrerer læplantningsloven, oplyser at omfanget i slutningen af 1980'erne blev skønnet til 60-70.000 km. Fra 1977 til 1992 blev der etableret ca. 1035 km læhegn pr år med tilskud, fortrinsvis som 3-rækkede hegn, mens der fra 1993 til 1997 blev etableret ca. 870 km hegn pr år med tilskud, heraf ca. 260 km som 6-rækkede hegn, den øvrige del som 3-rækkede hegn. I de første år efter 1977 var ca. 80% af nyplantningen erstatning for ældre hegn; senere er denne andel blevet mindre. Der findes ingen oplysninger om plantning af læhegn uden tilskud.

Et læhegns bredde afhænger af typen af hegn samt tilvæksten. Ved indberetning af udtag-

ningsareal til EU anvender Fødevareministeriets Strukturdirektoratet en standardbredde på 5,5 m for et 3-rækket hegn og på 8,8 m for et 6-rækket hegn.

Hvis det antages, at tilplantning med læhegn fremover sker i samme takt som i perioden 1993-97, og at ca. 50% heraf er erstatningsplantning for ældre hegn, vil der i perioden fra 1998-2003 ske en forøgelse af læplantningen på 2.610 km, svarende til et areal på ca. 1.700 ha. Etablering af læhegn antages at påvirke kvælstofudvaskningen på samme måde som tilplantning med skov, dvs. udvaskningen reduceres fra ca. 65 kg N/ha til ca. 10 kg N/ha. Under nævnte forudsætninger skønnes forøgelsen i læplantningsarealet frem til 2003 at medføre en reduktion i kvælstofudvaskningen på ca. 100 tons N pr år.

Til sammenligning skal anføres, at en påtænkt skovrejsning i perioden indtil 2003 på ca. 30.000 ha vil medføre en reduktion i udvaskningen på 1.650 tons N pr år, mens en påtænkt etablering af våde enge på ca. 16.000 ha vil resultere i en kvælstoffjernelse på 5.600 tons N pr år.«

Spm. nr. S 1309

Til fødevareministeren (2/2 98) af:

Knud Erik Kirkegaard (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for midlertidigt at skaffe muslingefiskerne i Limfjorden adgang til alternative fiskerimuligheder i den periode, hvor de har stoppet muslingefiskeriet?«

Begrundelse

Som det vil være ministeren bekendt, har muslingefiskerne i Limfjorden indført et velbegrunnet midlertidigt stop for muslingefiskeri, hvad der naturligvis er en betydelig økonomisk belastning for de pågældende fiskere.

Derfor har et antal muslingefiskere søgt Fiskeridirektoratet om i den periode, hvor der er stoppet for muslingefiskeriet, at få adgang til anden form for fiskeri i Limfjorden, men har under henvisning til administrative regler fået afslag på deres ansøgning.

Ministeren har i tidligere besvarelser til Folketinget forsvaret direktoratets afslag bl.a. med